

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

301

Vragen van de leden **Heerts** en **Spekman** (beiden PvdA) aan de minister en de staatssecretaris van Justitie over *het bericht «Nederland vrijhavens voor oorlogsbeulen»*. (Ingezonden 11 september 2009)

1
Kent u het bericht «Nederland vrijhavens voor oorlogsbeulen»?¹

2
Is de bewering waar dat door diplomatieke druk en slechte wetten Nederland een vrijhaven voor oorlogsmisdadigers is? Zo nee, wat is er fout aan deze bewering? Zo ja, hoe heeft dat zo kunnen ontstaan?

3
Hoe komt het dat van oorlogsmisdaden verdachte asielzoekers bijna niet vervolgd kunnen worden?

4
Is het waar dat 350 van oorlogsmisdadigers verdachte asielzoekers in Nederland verblijven? Zo ja, wat gaat er met hen gebeuren? Zo nee, om hoeveel oorlogsmisdadigers gaat het?

5
Is het waar dat de Nederlandse overheid in sommige gevallen om politieke en economische redenen druk zou hebben uitgeoefend op de vervolging of het niet vervolgen van deze oorlogsverdachten? Zo ja, welke druk is uitgeoefend? Zo nee, waarom

komen deze suggestieve beweringen vandaan?

6
Is de in het bericht genoemde officier van justitie door het ministerie van Buitenlandse Zaken tegengewerkt toen hij voor bewijsgaring naar Iran wilde afreizen? Zo ja, wat is de rol van het ministerie hierin geweest?

¹ De Pers, 7 september 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie), mede namens de staatssecretaris van Justitie (ontvangen 9 oktober 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 218

1
Ja.

2 en 3
Ik deel de opvatting niet dat Nederland een vrijhaven is voor oorlogsmisdadigers is. In mijn brief van 9 september 2008 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31 200 VI, nr. 193) heb ik het proces geschetst van het voor de rechter brengen van dergelijke strafzaken. Korthedshalve verwijs ik daarnaar. De opsporing en vervolging van internationale misdrijven is weliswaar complex en arbeidsintensief, maar dat neemt niet weg dat wel degelijk in bepaalde gevallen vervolging plaatsvindt. Ik verwijs u daarvoor naar mijn brief van 19 mei 2009

(Tweede Kamer, vergaderjaar 2008–2009, 31 700 VI, nr. 124).

4
Ik heb u laatstelijk op 19 mei 2009 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2008–2009, 31 700 VI, nr. 124) een rapportage gestuurd met cijfermatige informatie over het aantal 1F-zaken en de voortgang van mijn versterkingsprogramma opsporing en vervolging internationale misdrijven. Begin 2010 ontvangt u een rapportage over het jaar 2009. De aanpak van deze problematiek is beschreven in mijn brief van 9 september 2008 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31 200 VI, nr. 193).

5
Nee. Politieke druk om in individuele zaken verdachten van oorlogsmisdaden al dan niet te vervolgen, vindt niet plaats. Voor de criteria die wel een rol spelen bij de selectie van te vervolgen zaken, verwijs ik u naar mijn brief van 9 september 2008 (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31 200 VI, nr. 193).

6
Van tegenwerking is mij niet gebleken.